

[Korsgaard.]

sagt, og at gentage det, kan jo ingen Interesse have. Men jeg vil saa konkludere i følgende: Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at dette og hint var den ganske simple Grund. Det ærede Medlem skulde stryge Ordet „ganske“, saa kom der til at staa: Dette var den simple Grund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Hvis ærede Medlemmer har i Erindring, hvad jeg ikke uden videre tør gaa ud fra, det Forslag, som jeg fremsatte i 1928 til en ny Valglov, vil de vide, at der var ikke gennem denne Valglov tilsigtet nogen som helst partipolitisk Fordel, og at der gennem denne Valglov blev givet Partierne mindst i samme Grad, som Tilfældet har været ved de andre hittidige Valglove, det, som de i Henhold til deres Styrke havde Krav paa. Det, Valgloven tilsigtede, var to Ting: For det første at naa til en Gennemførelse af Enmandskredsene, suppleret med Tillægsmandater, og for det andet at formindske Tallet paa Medlemmer i dette høje Ting. Der var foreslaaet 80 Enmandskredse og 40 Tillægsmandater, og der var ikke gennem dette Forslag gjort noget som helst Forsøg paa at gøre Uret til nogen Side. En helt anden Sag var, som jeg har nævnt det, at den Regering, som jeg havde den Ære at være Medlem af, var en Mindretalsregering. De Konservative havde aldrig tilsagt os nogen som helst Støtte, og har i Forholdet til os altid været frit stillet. At man ud over Landet, da de Konservative optraadte paa den Maade, som de gjorde den 21. Marts 1929, har rettet Bebrejdelser imod dem derfor, er naturligvis noget, man ikke kan forlange, at jeg skulde misbillige. Disse Bebrejdelser fandt ogsaa klart Udtryk i det daarlige Valgresultat for de Konservative.

Til den højtærede Minister skal jeg sige, at vi behøver ikke at anstille os saa hellige, som Ministeren har Tilbøjelighed til. Det er jo mange Herrens Aar siden, at det viste sig, at Paris vel var en Messe værd, og saaledes kunde dette at ofre en enkelt Kreds maaske ogsaa være det værd, som man vandt for det hele danske Samfunds forsvarlige Styre ved Tilbagevenden til Enmandskredse i Stedet for en videre Udvikling af det Forholdstalsvalgssystem, som vi nu staa inde i, og som, efterhaanden som Partisplittelsen øges i vor forvirrede Tid, gennem Revision efter Revision vil føre til øget Splittelse og forvandle denne Forsam-

ling her i denne Sal til en Mosaik og derigennem svække Statsstyret paa saa betænkelig Maade, som jeg allerede har givet Udtryk for, med den nærliggende Fare, at det absolutte Styre bliver Konsekvensen.

Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby optræder paa nærværende Tidspunkt og udtrykker sin overordentlig store Glæde over, at de Konservative muligvis nu kan faa en anden Forklaring paa deres Optræden i 1929 end den, der hidtil har været til Disposition. Det misunder jeg dem virkelig ikke, for den Forklaring, de hidtil har haft, var slet; men jeg tror ærlig talt ikke den, de nu faar, bliver væsentlig bedre.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde nu, at det Valglovsforslag, han forelagde i 1928, var et Valglovsforslag, der ikke tilsigtede at give noget Parti Fordel paa andres Bekostning. Det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem fremhævede dengang. Nu er der maaske nogen, der vil tvivle om, at Venstre nogen Sinde har kunnet tænke sig at fremsætte Valglovsforslag, der ikke gav Venstre Fordele. Jeg skal da berolige med at sige, at forhenværende Minister Borgbjerg mente dengang at kunne godtgøre, at Forslaget vilde give Venstre to eller tre Mandater mere, end Partiet havde Krav paa. Men det lader jeg nu staa ved sit Værd, det kan jeg ikke selv garantere, jeg husker blot, at Borgbjerg dengang fastholdt dette.

Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at der ingen Grund er til, at jeg skulde stille mig hellig an. Det var dog et besynderligt Udtryk at bruge! Ærede Medlemmer maa dog have faaet det Indtryk, at jeg har udtrykt mig meget aabenhjertigt. Jeg har sagt det, der var Sandheden, at jeg havde nok altid tænkt mig, at det var Tanken med det Valglovsforslag, det ærede Medlem fremsatte i 1928, at man ved at betale Socialdemokratiet for det kunde faa Socialdemokratiet med til et System med Enmandskredse, der ikke i enhver Henseende var forholdsmæssigt. Jeg har sagt, at jeg har altid tænkt mig, at det var Tanken med det. (*Krag:* Det er jo det, der er det forkerte). Jeg havde altid tænkt mig, at det var Tanken, og det, der er sket i Dag, er blot, at det ærede Medlem Hr. Krag har bekræftet det for aabent Tæppe. Det er der da ikke noget helligt eller skinhelligt i hverken fra det ærede Medlem Hr. Krag eller fra min Side, vel? Det er da ganske ligetil.

Men jeg vil i øvrigt slutte med at sige,